UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Sabbato post dominica[m] tertiam Quadragesime. Tex eua[n]ge. Joan. ca. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

bant in longinquuz.i. tpe meſſie pcipere. Nec tñ ſequit̃ ꝙ maioꝛa eſſēt eoꝝ merita ꝙ̄ apl'oꝝ. qa meritū nō menſurat̃ eſſentialiter ſm laboꝛē: ſed ſm charitatē: quā apl'i habuerūt maioꝛē: vt patz ꝑ ſ. Tho. j. ij. q. cvj. de ꝟi. q. xij. Roma. viij. vl'. v. Redit aūt euāgeliſta ad narrādū de muliere dicēs (Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt in eū ſamaritanoꝝ) Ex q̄ ptz ꝙ regio erat parata ad meſſem (ꝓpter verbū mulieris) cui dñs efficaciā loq̄ndi dedit (teſtimoniū ꝑhibentis: q̄a dixit mihi oīa quecūqꝫ feci) Exiſtimabāt em̄ ſm Chryſo. ꝙ nequaqꝫ mulier gratant̃ audiuiſſet eū q̄ adulteraz illā dixerat: niſi aliq̄d magnū fuiſſet in illo: quo potuiſſet ſecreta cognoſcere. Vel foꝛte exiſtimabāt chr̄m magr̄m ex hoc ꝙ abſentis mulieris vitā cognouiſſet. In h̄ aūt ſamaritani iudeis ꝓferunt̃ in credendo ꝓpter duo. Pri° qꝛ ad eos nō erat chr̄s ꝑſonalr̄ miſſus ſicut ad iudeos. Scd̄o qꝛ nō viderāt tot ei° miracl'a vt iudei. (Cū veniſſent ꝗ̄ ad illū ſamaritani: rogauerūt illum vt ibi maneret) reputātes ſe felices ſi eius ꝑſentia potirent̃: nec mirꝝ: qꝛ ei° ꝯuerſatio erat honeſta: doctrina fructuoſa: ſocietas iocūda: ⁊ nulli ꝓpter q̄ſtum oneroſa (Et manſit ibi duos dies) vt eis ex pte ſatiſfaceret: ⁊ nō pl°: ne iudei murmurarēt ⁊ dicerēt eū eſſe factū ciuē ſichar: ⁊ ſamaritanū (⁊ multo plures crediderūt ꝓpt ſermonē eius) ꝙ̄ ꝓpter ſermonē mulieris. Sermo em̄ chr̄i erat efficacioꝛ ⁊ gratioſioꝛ ⁊ ſapiētioꝛ (⁊ mľieri dicebāt: q̄a iā nō ꝓpter loq̄lam tuā credim°: qꝛ habem° efficacius lumē. (Ipſi em̄ audiuim° ⁊ ſcim°) id eſt certi ſum°. Amb. Fidei ſimplicitas argumētis oib; antecellit (qꝛ hic eſt ſaluatoꝛ) ſpiritualis ⁊ vniuerſalis (mūdi) ⁊ non ſolū iudeoꝝ. In hac pte eſt documētuz moꝛale ꝯtra quoſdā q̄ dicūt ſe nō iō bñ viuere qꝛ miracl'a nulla viderūt. Mentiūt̃ em̄. Ecce iudei viſis tot miracl'is dn̄m ꝑdiderūt: imo repulerunt vt ita dicā. Samaritani ꝟo cū tāta facilitate crediderūt et hoc qꝛ ſine inuidia ⁊ ſupbia erāt. Vnd' Luc. xvj. Si moyſen ⁊ ꝓphetas nō audiunt: neqꝫ ſiq̄s ex moꝛtuis reſurrexerit credent. Igit̃ nō ideo male viuūt qꝛ ſigna ñ viderūt: ſed qꝛ volunt. Eſt ⁊ aliud in toto hoc euāgelio notandū. Nā chr̄s fecit mentionē de duplici aqua: ⁊ vnā docet contemnere: reliquā appetere. Prima eſt que ſitim excitat: de q̄ dicit̃ Qui biberit ex aq̄ hac ſitiet iterꝝ: ⁊ ſcꝫ amoꝛē mūdi. i. amoꝛe diuitiaꝝ: delitiaꝝ: ⁊ honoꝝ. Iſta aqua ē turbida. iuxta illud Hieremie. ij. Quid tibi in via egypti vt bibas aquā turbidam. ⁊ ꝯſeq̄nter nō eſt apta ad ſpeculandū ſiue cognoſcenduz defectus ſuos: qꝛ turbida. nec ad bibenduz: qꝛ amara. ſi turbida nec ad lauandū: qꝛ imunda. Scd̄a ꝟo eſt que ſitim extinguit: illa. ſ. quā ipſe dat. id eſt ſpirituſſctūs: q̄ eſt dulcis ad bibendū: clara ad ſpeculandū ſeip̄m. ⁊ mūda ad lauandū: qꝛ ſpūſſctūs in coꝛde facit lixiuiū ex aqua lachꝛymaꝝ ⁊ cineribꝫ pctōꝝ: ⁊ ſic illō emundat. Eſt etiā ⁊ hoc notandū ꝙ allegoꝛice loq̄ndo: hoꝛa ſexta. i. etate ſeculi ſexta: chr̄s venit ad putei ꝓfunditatē. i. ad terras. Et eo ſup illo q̄ſcente. i. doꝛmiente in cruce: venit ad eū mľier ſamaritana: id eſt gentilitas: cui ipe offert aquā viuaz id eſt ſacr̄m baptiſmi ⁊ alia ſacramenta q̄ de latere doꝛmiētis in aqua ⁊ ſanguine emanarūt: ⁊ illa in ip̄m credēs: a ſe hydriā: id eſt terrenoꝝ cupiditatē repellens: chriſtū cupit p̄dicare: ſed iubet̃ vocare virū. i. adducere rationē qua in oibꝫ ſuis opibus dirigat̃. In figuram etiā huiꝰ: de latere doꝛmiētis Ade: Eua foꝛmata eſt.

Sabbato poſt dominicā tertiam Quadrageſime

Tex. euange. Ioan. ca. viij.

p

Errexit Ieſus i montez oliueti: ⁊ diluculo iterꝝ venit in templuz Et oīs populus venit ad eum. Et ſedens docebat eos. Adducunt aūt ſcribe ⁊ phariſei mulierē in adulterio deprehenſam: ⁊ ſtatuerūt eam in medio et dixerunt: Magiſter. hec mulier modo deprehenſa eſt in adulterio. In lege autem Moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare. tu ergo quid dicis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hec aūt dicebāt tentātes eū vt
poſſent accuſare eum. Jeſus aūt
inclinās ſe deorſum digito ſcri
bebat i terra. Cū aūt pſeuerarēt
interrogātes eū: erexit ſe et di
xit eis. Qui ſine peccato eſt ve
ſtrum: prim⁹ in illā lapidē mit-
tat. Et iterū ſe inclinans: ſcribe-
bat in terra. Audiētes aūt vn⁹
poſt vnū exibāt: incipiētes a ſe-
niorib⁹. Et remāſit Jeſus ſol⁹
et mulier in medio ſtās. Erigēs
aūt ſe ieſus dixit ei. Mulier vbi
ſunt qui te accuſabāt? Nemo te
cōdemnauit? Que dixit. Nemo
domine. Dixit aūt Jeſus. Nec
ego te condēnabo. Vade et am-
plius noli peccare.

Erexit Jeſus in

p monte oliueti ⁊c. Joā. viij.
In pñti euangelio tangunt
tria puncta: q ſunt Inſidia-
tio Cōfutatio et Miſeratio

Quantū ad pmū tāgit inſidiatio pha-
riſeoꝝ aduerſus chrm. Eſt aūt ſciendū:
ꝙ ſaluator noſter poſt ſuū aduentū in hie-
ruſalē vltimū: qñ. ſ. ad paſſionē venit in
die palmaꝝ hoc obſeruauit: vt in die qui-
dē pdicaret in tēplo: nocte vo exiret in be-
thaniā. Die g dñico poſt doctrinam ſero
exijt extra ciuitatē hieruſalem ⁊ iuit in be
thaniā: ſimilr fecit die lune ⁊ die martis.
Die aūt mercurij fuit in bethania: vt iudi
haberēt locū ɔſiliādi de morte ſua: ſic vo-
lebant facere ⁊ fecerūt. In vna aūt harū
dieꝝ cōtigit hiſtoria de q in pſenti agitur
euāgelio: ⁊ tradit fuiſſe die lune. Et licz
btūs Joānes narret eaz ante vltimū ad-
uentū pdictū: tamē hoc dicūt quidā dici
anticipatiue. Vñ magiſt. hiſto. ponit ſm
ordinē hiſtorie hanc q hic narrat facta p⁹
vltimū aduentū pdictū. Sciendū eſt
tamē ꝙ de hac hiſtoria adultere mulieris
Chryſ. nullā penit⁹ facit mētionē: ⁊ cau-
ſam aſſignat traductor eius: qz ipa in an-
tiqs volumib⁹ grecis nō habet: nec in gre
cie eccleſijs recitat. Vñ greci eā dicūt apo
criphā: ⁊ ita Joāni additā: ſicut Danieli
fabula draconis ⁊ Suſanne hiſtoria. Sz
qz ſcti latini eā tanꝙ de Joānis textu ex-
ponūt ⁊ in eccleſijs latinoꝝ recitat: dicen
dū eſt grecis ꝙ potuit ipe Joānes eā operi
ſuo iā ɔpleto inſeruiſſe: ⁊ ꝓpterea in qbuſdā
antiqs volumib⁹ nō hr. Quis ei eſſz tāte
temeritatis vt eā fingere voluiſſet. Et ſiqs
eā voluiſſet fingere: q eā potuit ſuiſſe? Di
cit g (Perrexit ieſus in montē oliueti). i. i
bethaniā ſm Alanū: q vt ex euāgeliſtis pz
ē in mōte oliueti ſita in latere oriētali di-
ſtās a hierl'm qndeci ſtadijs: in q hoſpita
bat in domo Marthe ⁊ Marie ſororū la
zari. Sed qre nō remāſit in hierl'm vbi p-
dicauerat: ⁊ in craſtinū pdicaturus erat?
Ad h dr Chryſ. ꝙ null⁹ inuitauit euz: et
forte cā fuit qz nulli magnatū adulabat:
vel qz lz ibi haberet amicos. vt patz de eo
q fecit ſibi cenaz in qnta feria ſeqnti: tñ ipſi
timebāt magnates. Vñ ⁊ ipe Nicodem⁹
q erat vn⁹ de pncipib⁹ ⁊ credebat in eū nō
eſt auſus ſe ei iūgere: ſed venit occulte de
nocte ad euz (⁊ diluculo). i. diei luculo ſiue
parua luce ante. ſ. ſolis ortū (iterū venit in
templū). ſ. ad pdicādū: in q ei⁹ ſollicitudo
in docēdo patz. Sz ex hoc videt ꝙ maluz
ſit poſt prādiū pdicare. Ad h dr ſm qſdaz
ꝙ pdicatio ad duo ordinat. ſ. ad retrahen-
dū hoies a malo. ⁊ ad ꝓuocādū ad bonū.
Rōne pmi tūc mag ɔgruit qñ hoies ſūt
ꝓniores ad vana. i. poſt prandiū. Rōe ſcdo
ſcdi qñ ſūt mag ſobrij (Et oīs ppl's venit)
q erat in tēplo ad orandū: ſm aliqs. Vel
ſm alios: oīs ppl'us ciuitatis: id eſt maior
pars. ⁊ hoc ē rōnabile: qz euāgeliſte innu-
unt ꝙ illis dieb⁹ pdicatiōes mirabiles fa
ciebat. Vñ Luc. xxi. dr Et oīs ppl's mani
cabat: id eſt mane veniebat ad eū in tem-
plo. Et Joā. xij. dixerūt inimici ei⁹: Ecce
totus mūdus poſt eū abijt (ad eū) vt audi
ret ſermonē eius. Nam die alia pcedenti
fecerat ſermonē ita mirabilē: ꝙ milites q
venerāt ɔprehendere eū ſtupefacti in ver
bis eius nihil ei dixerūt: ſed reuerſi ad eos
q miſerāt illos: dixerūt: Nunꝙ ſic locut⁹
eſt homo. Vñ ppl'us memor libenti⁹ de-
nuo veniebat. Vel cauſa fuit: quia in po-
pulo erat diſſenſio quibuſdā dicentib⁹: q a
bonus eſt: quibuſdā negantib⁹: ſicꝫ vt ex

verbis eius dep̄hēderēt qualis eſſet ve-
niebāt ad eū (Et ſedēs) in cathedra vel lo
co doctoꝝ. vel ſedēs. i. aſſiduꝰ exiſtēs (do-
cebat eos) ⁊ nō tenebaꝛ: qꝛ nondū pati di
gnabaꝛ (Adducūt āt ei ſcribe) famoſi in ſa
piētia qꝛ legis doctores (⁊ phariſei) famo-
ſi in vita: qꝛ plꝰ q̄ꝫ ceteri religioſi erāt ap-
parenꝛ: Motriꝙ maximo zelo inuidie con
tra chr̄m ꝯcitati (mlierē in adulterio dep̄-
henſam) Iſti peſſimi viri videbāt ſm Au
guſti. ꝙ dn̄s māſuetudinē habebat. ⁊ lau-
dabat ⁊ p̄dicabat miſcdiam: ⁊ ob h̄ ꝑplo
amabilis reddebaꝛ. Ideo ꝓpoſuerūt ei ca
ſum in q̄ videbaꝛ eis ꝙ neceſſario aut con
tra māſuetudinē aut ꝯtra legē diceret: et
ꝯſeq̄nter odioſus ꝑplo redderetꝛ: q̄ ⁊ man-
ſuetudinē ⁊ legē amabat: credebant tn̄ vt
ait ꝙ ꝑ māſuetudie reſpōderet vt ꝑpli ſibi
fauorē ꝯciliaret. Vn̄ ſequiꝛ (Et ſtatuerūt
eam in medio) id eſt in publico: nō ⁊ fua-
rent formā iudicij: qꝛ chr̄s ſm exiſtimati-
onē eoꝝ nō erat iudex: ſedqꝛ putabāt q̄ſti
onē inſolubilez: ⁊ chr̄m publice ꝯfundere
cogitabāt. Sed q̄re nō adduxerūt ſimꝛ
⁊ adulteꝝ cū q̄ erat cōprehēſa: Ad hoc dī
ꝙ huiꝰ potuit eſſe multiplex rō. Primo
qꝛ forte volebāt ponere in corde ꝑpli ꝙ eſ-
ſet aliq̄s diſcipuloꝝ eius. vel Scd̄o forte
erat diues: ⁊ pecunia corrupit eos. vl̄ ter-
tio forte aufugit. (Et dicūt ei: Magiſter
hec mulier modo cū ſint dies ſacri (depre-
henſa eſt) ita ꝙ res eſt certa (in adulterio)
qd̄ lex valde abhorret. Vn̄ ſequiꝛ (In le-
ge autem Moyſes) id eſt dn̄s ꝑ moyſen
(mādauit nobis hm̄oi) peccatrices fidem
matrimonij violātes (lapidare) Leui. xx.
Per lapidationē tn̄ pōt intelligi oē genꝰ
mortꝫ: ⁊ ꝑ mortē lapidatio. Vn̄ aliq̄n lex
dicit hm̄oi occidēdos: aliquādo lapidan-
dos. Sed q̄re in lege noua adulteri nō la-
pidanꝛ: Ad hoc diciꝛ ꝙ lex vetus data ē
hominibus q̄ſi impfectis ⁊ puulis: ⁊ ꝓmiſ-
ſione tēporaliū inducebat ad ſui obſeruan
tiā. Iuxta illud Eſa. j. Si volueritꝫ ⁊ au
dieritis me: bona terre comedetis: ⁊ ꝑ cō
minationē tēporaliuꝫ maloꝝ reducebat a
peccatis. Lex ꝯo euāgelica data eſt hoibꝫ
q̄ſi ꝑfectis: ⁊ ꝓmittit ſpūalia: ⁊ ſpūales ſi-
ue eternas penas p̄ncipaliꝛ cōminaꝛ: ideo
in ea adulteri eterne pene reſeruanꝛ et nō
occidunꝛ tēporali morte. Sed q̄re magis
lapidatur mulier adultera q̄ꝫ vir adulter:
Ad hoc diciꝛ ſm Aug. in Enchiri. ꝙ mu
lier habet plura ſe a malo retrahētia. ſ. cu-
ſtodiā viri: ꝯfuſionē mūdi: terrorē legum
⁊ dei timorē. vir aūt habꝫ vltimū tm̄. Vl
poteſt dici ꝙ hoc ſit quia magis eſt cōtra
certitudinez prolis ſi fornicetꝛ mulier q̄ꝫ ſi
vir. ⁊ ꝯſequēter ſequiꝛ maius malū ipi ꝓ-
li que neſcit parentē ſuū a quo habeat nu-
trimētū ⁊ doctrinā. Vn̄ nunq̄ꝫ vna vxor
habuit duos maritos ſicut econtrario (Tu
ergo q̄d dicis:) vtrū ſit lapidanda vel nō:
(hoc aūt dicebāt tentātes eū) vtꝝ ſcꝫ ꝓpter
habendā opinionē de māſuetudie ꝯſule-
ret ꝯtra legē vt apperebant ⁊ credebāt (vt
poſſent accuſare eū) Pilato p̄ſidi q̄ſi trāſ-
greſſorē legis diuine. Vel vt poſſent accu
ſare eū populo cuiꝰ timore eū cape nō au
debant. Moraliter eſt in hac parte do-
cumentū ꝓ peccatoribꝫ qui iniuſta agunt
ꝯfidētes: qꝛ ſe occulte opari putāt. Deus
eīm ꝑmittit eos aliq̄n publicari vt ratiōe
ꝯfuſionis reſipiſcāt. Et lꝫ hoc hoi ſit bonū
tn̄ melius eſſet vt ꝯſeruares famā tuā et
ſponte delicta corrigeres. Grego. ij. mora.
Qui ſepe volēs cadit i culpā: q̄nq̄ꝫ nolēs
capiꝛ ad penā. Hec ille.

Quantū ad ſcdm̄ tangiꝛ ꝯfutatio iſto-
rū hypocritaꝝ: qꝛ chr̄s ita r̄ndit ꝙ ⁊ iuſti-
ciā ſuauit ⁊ miſcdiam: ⁊ illi q̄ volebāt eū
ꝯfundere: penitꝰ ſunt ꝯfuſi. Diciꝛ g̃ (Je-
ſus aūt inclinās ſe deorſum) Nō eīm ſtatiꝫ
r̄ndit. Primo vt oſtenderet maturitatem
ſeruandā in iudicijs. Sene. Optimū iu-
dicē exiſtimo q̄ cito intelligit: tarde iudi-
cat. Scd̄o vt daret eis ſpaciū reſipiſcendi
a malicia. Tertio vt oſtenderet ſe neq̄ꝫ ad
hanc q̄ſtionē ꝯ̄bentꝛ r̄ndere neq̄ꝫ q̄rere ꝯfu
ſionē eoꝝ (digito ſcribebat i terra) In ter-
ra ſcribebat ſm Aug. vt oñderet ꝙ oīes
praui ſcribenꝛ in terra. iuxta illud Hiere.
xvij. Recedētes a te i terra ſcribenꝛ. ſicut
iuſtoꝝ noīa ſcribi dicunꝛ in celo. Et ſcd̄o
ſm s. Tho. vt oñderet ſe traditūꝝ legem
dulciorē ⁊ molliorē ſiue mitiorē antiqua:
q̄ fuit in duro lapide ſcpta: qꝛ irritā facieſ
q̄s illā abſq̄ꝫ miſatiōe occidebaꝛ. vt patet
Heb. x. Scribebat aūt digito ſm eundez
vt oñdat ſe eſſe illū cuiꝰ digito lex dicitur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſcripta. et ꝙ ꝯſeq̄nter fruſtra tentāt accu
ſare eū de lege cū ſit legiſlator: Quid ve
ro ſcriberet incertū eſt. Sꝫ tñ diuerſi di-
uerſa dicūt ꝓbabilr̄. Nā ſm Amb. in q̄-
dam epl'a ad ſtudioſum ſcribebat. Terra
abſorbe hos viros abdicatos. i. digne cō
dēnādos. Et ſumit̄ Hiere. xvij. Sed ſm
eū in epl'a ad Ireneū ſcribebat. Terra ter
rā accuſat. i. pctōꝛ pctōrē. Scđꝫ Aug. ꝓo
ſcribebat qđ poſtea ꝓtulit. Sꝫ ſm gloſaꝫ
ſcribebat iſtoꝝ crimina ⁊ faciebat aliquā
lr̄am vl' figurā in q̄ vnuſq̄ſq; ſua tm̄ pecca
ta et ſuā dignā ꝯdemnationē videbat: vt
ſic ꝯſeq̄nter miſericordiam peterēt ⁊ ſcirent
alijs miſereri. Sed q̄re nō poti⁹ apte di
cebat: Ad hoc dicit̄ ꝙ nolebat occulta pu
blicare. Uel poſſum⁹ dicere ꝙ ſecuta fuiſ
ſent in aſtātib⁹ infinita mala ſpūalia: puta
appetit⁹ ꝑpetrādi ſilia ⁊ odia ⁊ inimici-
cie ⁊ homicidia. Forte em̄ ibi erāt mlt̄i vi
ri q̄ꝝ vxores ab eis erāt violate. Quid āt
hoꝝ veri⁹ ſit incertū eſt. Uerūtñ ſm ſan.
Tho. dictū Aug. ē ꝓbabili⁹ p̄mo Amb.
ſed vtroq; illi⁹ gloſe dictū videt̄ mihi ꝓ-
babili⁹. Nā ſi ſcripſit. terra abſorbe: qua-
re nō ſunt abſorpti: aut etiā quare illđ ſcri
pſit. Terra em̄ etiā cogitatōni obediſſet
chriſti. Si dicat̄ ꝙ ſcripſit ꝓpt̄ eos vt vi
derent ſe dignos abſorberi. Dico ꝙ h̄ re-
dit in opinionē illi⁹ gloſe q̄ dicit ꝙ facie-
bat aliquā figurā in q̄ ſcelera viderēt. q:
iſta figura potuit eſſe ſcp̄tura vl' alia. Et
ſil'r ñ ſcripſit. t̄ra t̄rā accuſat: niſi i iſt a ſcri
ptura aliq̄d mirabilr̄ apparuiſſꝫ: q: facil-
li⁹ potat iſta verba dicere eis. Sil'r neq;
id qđ poſtea ꝓtulit: q: ſupflue aut ꝓtuliſ-
ſet aut ſcp̄ſiſſet. Chr̄o aūt ſcribente ⁊ non
rñdente illi valde inſtabāt vt rñderet: cre
dentes eū eſſe ꝑplexū ⁊ neſcire q̄d rñderꝫ
(Cū aūt ꝑſeuerarēt) ꝯtinue (interrogātes
eū) q̄d vellet rñdere (erexit ſe) forte indi-
cādo digito ea q̄ ſcp̄ſerat: ⁊ tacite monen
do vt legerēt (⁊ dixit eis. Qui ſine pctō ē
veſtꝝ p̄m⁹ in illā lapidē mittat) O glioſa
rñſio. Amb. Ille iudicet de alteri⁹ errore
q̄ nō habet in ſe qđ condemnet. Hec ille.
Aug. Si diceret: nō lapidet̄ adultera: in-
iuſt⁹ ꝯuinceret̄. ſi diceret: lapidet̄: māſue-
t⁹ nō videret̄. Dicat g̃ qđ dꝫ dicere man-
ſuet⁹ ⁊ iuſt⁹. Qui ſine pctō ⁊c̄. Hec vox

iuſticie eſt: puniat̄ peccatrix ſꝫ nō a pctōꝛi
bus impleatur lex: ſed nō a p̄uaricatori-
bus legis. Hec ille. Sꝫ nūq̄d pctōꝛ p̄t
aliū pctōrē corrigere: Ad h̄ dicēdū eſt ex
doctrina ſcti Tho. ij. ij. q. liij. ⁊. iiij. di. xix. cū
diſtinctōe. Aut em̄ loq̄mur de correctiōe
fraterna: aut de iudiciaria q̄ ad ſupiores
ptinet. Nā de p̄ma dicēdū ē ꝙ ſi pctōꝛ cū
hūilitate et gemitu corrigit q̄ſi hortando
vt ſil' ambo corrigāt ſua delicta ñ peccat:
q̄uis ſe ꝯdēnet. i. ꝯdēnabilē oñdat in ſua
ꝯſcia vl' fris. ſec⁹ ſi ex ſupbia: ꝯtēnēdo ſua
pctā vellet aliena rephēdere. Eſt ei tripli
ci rōe pctōꝛ indign⁹ corrigere. Prio rōe
p̄cedētis pcti: maxime ſi ſit mai⁹ peccato
fris. Hoc aūt itelligo qñ pctōꝛ đ ſuo pctō
nō dolet. ⁊ intelligo etiāſi nō ſit mai⁹ ſꝫ eq̄
le. Scđo rōe ſcādali. puta ſi ſuū pctūm ſit
publicū. Non em̄ p̄ſumit̄ odiſſe pctm̄. qđ
intelligit: niſi etiā publice oñderet ſe đ ſuo
dolere. Tertio rōe ſupbie vt dictū ē. Hec
ex. ij. ij. Si ꝟo loq̄mur de ſcđa ſic̄ videtur
ip̄e loq̄ in. iiij. Dicendū ē ꝙ exiſtēs i venia
li pctō poteſt corrigere. q: nō reddit homi
nē indignū executōe officij. nec ita eſt cau-
ſa ſcandali vt mortale. vt cū ſine eo null⁹
vitā ducat. Si ꝟo ſit in mortali etiā occul
to: ſecus. quia reddit hominē inhabilem
ad executionē officij cuiuſlibꝫ. Poſſꝫ ta-
men corrigere nō vt miſter eccl'ie exeq̄ns
ſcꝫ officiū: ſed vt p̄uata pſona: niſi ratione
ſcādali. Loquit̄ aūt ſctūs Tho. de exiſten
ti in mortali actualr̄: q: ſ. nō eſt ꝯtrit⁹. ⁊
loq̄t̄ de miſtris eccl'ie ſeu p̄latis q̄tum ad
ſpūalia. De iudice ꝟo laico dicēdū videt̄
ꝙ ſi exiſ̄s actualr̄ in mortali corripit ali-
quem motu ꝓprio peccat: q: non mouetur
zelo dei ꝯ pctm̄: q: illud i ſe corriperet: ma
xime ſi ſuū ſit equale vel mai⁹: ſꝫ videtur
moueri ex ſupbia. Si ꝟo iudicat lege exi-
gēte ⁊ ex mēte leg̃ nō peccat: vt aliqui di
cūt. nec ꝯdēnabilē ſe oñdit i eo ꝙ fert ſen
tētiā. ſꝫ i eo ꝙ fac̄ id ꝑ qđ ſniam ſil'ꝫ me-
ret̄. Et hec dete̅minatio videt̄ ꝯformis do
ctrine ſcti Tho. iij. q. lxiij. ⁊. iiij. di. v. ⁊ di.
xix. ⁊ di. xxiiij. ⁊ qđli. vij. q. iiij. vbi tenꝫ ꝙ
exhibēs ſe miſtꝝ eccl'ie i aliq̄ ſpūali ⁊ exi-
ſtēs i mortali peccat mortalr̄: q: ñ ſe ꝯfor
mat dño c⁹ ē miſr̄. Iſta āt rō ñ tꝫ i miſtro
laici. vñ ip̄e ſcꝫ Io. expſſe ſic d̄t̄miat vt h̄ đ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

terminatū eſt.(Et itez ſe inclinās ſcribe
bebat in terra) Iterato ſe chr̄s inclinauit
ſm glo.parcēs eoz ṽecundie,ne.ſ.tātum
erubeſcerēt de aſpectu ei⁹.ſm Alchuinū
ṽo vt libere poſſent exire.ſm Aug.vero
vt oñderet ꝙ erant indigni videre vultū
eius ⁊ ab eo videri. Vl' h̄ fuit vt oñderet
ꝑmā ſniā eſſe imutabilē:qꝛ ꝑe⁹ nō muta
tur. Sꝫ qd ſcribebat ſcd̄a vice. Ad h̄ dico
ꝙ ſcribebat idē qd̄ p⁹ vt videt̄. Et credo
ꝙ ſic ſcribebat aliqd i q̄ diuit⁹ videbant
ſua pct̄ā:ita ſcribebat ordinate:ita ꝙ vn⁹
p⁹ vnū illa cognoſcebāt.ideo ſeq̄t̄.(Audi
entes aūt)id qd̄ dixerat.⁊ ſupple vidētes
id qd̄ ſcp̄ſerat:erubeſcentes de turpitudi
ne ſuoz pctōz(vnus poſt vnū exibāt)ſicut
vnus poſt vnū ſcripturā forte legebāt:in
cipientes a ſenioꝛib⁹:vt q̄ ꝑmi fuerant in
culpa ꝑmi eſſent in pena. et q̄z forte pct̄ā
erāt ḡuiora. Aug. Sic igit̄ illi voc̄e iuſti
cie tanq̄ trabali telo ꝑcuſſi ſeſe inſpiciētes
⁊ reos inueniētes vn⁹ p⁹ vnū oēs receſſe
rūt. Hec ille. In hac p̄te eſt morale do
cumentū:q̄nta erit in die iudicij pctōꝛum
erubeſcētia cū nō ſolū ipi ſꝫ tot⁹ mūd⁹ vi
debit eoz pct̄ā:ſi iſti tantū erubuerūt vidē
tes ea ipi ſolū ſit̄ cū chr̄o. Iuſti aūt tūc nō
erubeſcēt ſꝫ erit eis gl̄a.qꝛ p̄ituerūt:ſic nec
nō erubeſcit Magdalena ꝙ ſua pct̄ā pu
blice p̄dicant̄. Hiero. Dicat vnuſquiſq̄
qd̄ velit:ego interim ꝑ ſenſus mei parui
tate iudicaui meli⁹ eſſe ꝯfundi corā p̄tori
bus ſup terrā q̄ȝ corā angel'ſctis in celo vl'
vbicunq̄ dn̄s iudiciū ſuū voluerit demō
ſtrare. Hec ille.

Quātū ad tertiū tāgit̄ miſatio quā pec
catci chr̄s exhibuit:cū dr̄(Et remāſit Ie
ſus ſol⁹).i.ſine ſcribis et phariſeis.ñ aūt
ſine diſcipul' et plebe.qꝛ dictio excluſiua:
vt dicit ſctūs Tho.hic nō excludit niſi re
ſpectu extraneoz.i.inimicoꝛū. Optꝫ etiā
dicere ꝙ ibi remāſerint aliq̄ iudei:imo a
liq̄ phariſei.qꝛ ſeq̄t̄ immediate poſt iſtam
hiſtoꝛiā ꝙ chr̄s allocut⁹ eſt iudeos.et ꝙ
aliq̄ phariſei ꝯtradixerūt ei:vt patꝫ infra
ſabbato añ dn̄icā de paſſiōe. Aug. Reli
cti ſunt duo:miſera ⁊ miſcd̄ia. Hec ille.(⁊
mlier i medio ſtās)diſcipuloz ⁊ plebis.vl'
i medio.i.i ambiguo ſm s. Tho. ig̃rans
qd ſibi futuz eſſet.vñ ſm Aug.timuit ſe
ab illo puniri q̄ ſine pctō erat.(Erigēs āt
ſe ieſus).ſ.a ſcribēdo:poſtq̄ȝ oēs aduerſa
rij receſſerāt(dixit ei)tēperādo rigorē iuſti
cie ꝑ miaz(Mlier vbi ſūt q̄ te accuſabāt:)
Nō q̄rit q̄ſi ig̃rans ſꝫ vt ꝯſolet̄. Ad h̄ mu
lier ſtupefacta nō r̄ñdit timore mortis.iō
ſtatim dñs vt eā reſpirare faciat ⁊ ſecure
r̄ñdere:ſubiūgit.(Neo te ꝯdēnauit:Que
dixit. Nemo dñe. Dixit ei ieſus Nec ego
te ꝯdēnabo) Sꝫ ne videret̄ fauere pctis
adiūxit ſm Aug.(Vade ⁊ iā ampli⁹ no
li peccare) Sctūs aūt Tho.dt̄ chr̄m iſtā
abſoluiſſe a culpa nulla ipoſita pena.qꝛ cū
abſoluēdo exti⁹ iuſtificaret et intius:potuit
eam tanta ꝯtritōe immutare vt ab omni
pena efficeret̄ imunis. Null⁹ tñ exemplo
chr̄i ſine ꝯfeſſiōe ⁊ pene iniūctōe q̄nq̄ dꝫ
abſoluere. qꝛ chr̄us tātā in ſacris habuit
excellentiā ptāt̄ꝫ vt ſine ſacro effectū ſacri
ꝯferre potuerit:qd̄ null⁹ pur⁹ hō p̄t effice
re. Cū aūt in iſta mlīere duo eēnt.ſ.natu
ra ⁊ culpa.vtrūq̄ potuit chr̄us ꝯdēnare.
naturā q̄dē iubēdo eā lapidari.et culpaꝫ
eā ñ abſoluēdo.⁊ vtrūq̄ abſoluere:puta
ſi licētiā peccādi tribuiſſet ſpōdēs ſe eā d̄
ceto ñ ꝯdēnatuz. Sꝫ de⁹ odio hñs cl'pā ⁊
amās naturā:dānauit alteꝝ tm̄ dicēs.am
pli⁹ noli peccare:vt ſic appareat q̄ȝ rect⁹ē
de⁹ ꝑ ṽitatē,et q̄ȝ dulc̄ꝫ ꝑ māſuetudinem.
Hec ille ṽtualit̄. Eſt aūt ſciendū ꝙ in
die ṽgi dedicata ꝯueniēt̄ legit̄ h̄ euāgel̄.
Prio qꝛ oppoſita iuxta ſe ꝑoſita mag̃ elu
ceſcūt.iō magis cōmendabit̄ appatꝫ inno
cētia ṽginis. Scd̄o qꝛ ex hoc cōmendat̄
miſcd̄ia chr̄i ꝙ exiſtēs ṽgo ⁊ fili⁹ ṽgis et
ṽginū ſpōſus adulterā nō hoꝛruit penitē
tē. Iō i die ṽgis hec hiſtoꝛia recitat̄ vt h̄
cogitem⁹. Tertio qꝛ ad ꝑpoſitū ṽgis ſūt
illa ṽba Ieſus inclinās ſe ⁊c̄.⁊ h̄ in ſenſu
q̄ſi allegoꝛico. Nā ṽgo in ſcp̄tura appellat̄
tra ꝑp̄t ſuā ſtabilitatē et fecūditatē.iuxta
illud. Roꝛate celi deſup ⁊c̄. Inclinatio ṽbi
chr̄i eſt ei⁹ incarnatio:q̄ cū in foꝛma dei eſ
ſet ſemetipm̄ exinaniuit. Ieſus igit̄ ſe icli
nās.i.hūanitatē aſſumere diſponēs.digi
to.i.ṽtute ſpūſſcti:ſcribebat in terra.i.i be
ata virgie. Sꝫ qd ſcp̄ſit: R̄ñdeo. Aliq̄ q̄
bus illa pulcerrima charta decoꝛaret̄ Nā
de⁹ pr̄ i ea ſcp̄ſit ⁊ ip̄ſſit ſuā potētiā:faciēſ
eam potētē nos adiuuare in vita:iuſtis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝯſeruando grãm: ⁊ iniuſtis obtinẽdo miſericordiã: ⁊ in morte nos defendẽdo a diabolo: ⁊ poſt mortẽ nos ſuſcipiẽdo in celi palatio. Jdõ dr̄ Maria mr̄ grẽ mr̄ miſericordie: tu nos ⁊c. Fili⁹ ꝟo ſepſit in ea ſuã ſapientiaȝ ad ꝓ nobis ſcire aduocare: iõcꝫ ſignificata fuit ꝑ illã mulierẽ q̃ apõ regeȝ Dauid aduocauit ſapiẽter ꝓ filio Abſalõ exulãte. ij. Reg. xiiij. Spũſſanctus ſuam bonitatẽ faciẽs eam clemẽtem ad miſerãdum. Vñ ipa de ſe dicit Ecc̃i. xxiiij Quaſi oliua ſpecioſa in cãpis. Ex q̃ pꝫ ꝙ ſua miſericordia eſt excellẽs: ſicut oleũ eminet oĩ liquori. Et ꝯgruẽs: qꝛ ſpecioſa i tp̃e oportuno. i. tribulatiõis. Ecc̃i. xxxv. Specioſa miſcdia in tpe tribulatiõis. Et patens oĩbus iuſtis ⁊ iniuſtis: qꝛ in campis. Eſt aũt in hac parte morale documentũ: ꝙ q̃ in pñti habꝫ punire debet attẽdere ſolum vel ſaltẽ ꝓncipaliter ne de cetero cõmittãtur ſcelera. Pene em̃ p̃ſentis vite ſũt medicine p̃ſeruatiue. Jdeo ſm̃ Platonis ſentẽtiam: nullus ſapiẽs punit qꝛ pct̃m eſt: ſed ne peccetur. Amen.

Dñica. iiij. in q̃drageſima

Textus euãge. Joan. ca. vi

a Bijt ieſus trãs mare galilee qđ eſt tyberiadis: et ſeq̃bat eũ multitudo magna ⁊c

a Bijt Jeſus trans mare galilee ⁊c̃. Joan. vj. Vide dñica vltima poſt feſtum Trinitatis

Feria. ij. poſt dñicaȝ q̃rtam in Quadrageſima

Textus euãge. Joã. ca. ij.

p Rope erat paſca iudeorũ ⁊ aſcẽdit ieſus hieroſolymã: ⁊ inuenit in tẽplo vendẽtes oues et boues ⁊ colũbas ⁊ numularios ſedẽtes Et cũ feciſſet q̃ſi flagellũ de funiculis oẽs eiecit đ tẽplo Oues qꝫ ⁊ boues ⁊ numulariorꝫ effudit es: ⁊ mẽſas ſubuertit Et his qui colũbas vendebãt dixit Auferte iſta hinc: ⁊ nolite facere domũ p̃ris mei domũ negociationis. Recordati ꝟo ſunt diſcipli eius qꝛ ſcriptũ eſt Zelus dom⁹ tue cõedit me. Rñderũt ḡ iudei: ⁊ dixerũt ei: Qđ ſignũ oſtendis nobis: qꝛ hec facꝫ: Rñdit ieſus: Soluite tẽplũ hoc ⁊ in trib⁹ diebus excitabo illud. Dixerũt ḡ iudei. Quadragita ⁊ ſex annis edificatũ eſt tẽplũ hoc: ⁊ tu i tribus dieb⁹ excitabis illđ. Jlle aũt dicebat de tẽplo corꝑis ſui. Cuꝫ ergo reſurrexiſſꝫ ex mortuis recordati ſunt diſcipuli ei⁹ quia hoc dicebat. Et crediderũt ſcripture ⁊ ſermoni quẽ dixit ieſus Cũ aũt eſſet hieroſolymis i die feſto: multi crediderũt i noĩe ei⁹ videntes ſigna q̃ faciebat. Jpſe aũt ieſus nõ credebat ſemetipꝫ eis: eo ꝙ ipſe noſſet oẽs. ⁊ qꝛ op⁹ ei nõ erat vt q̇s teſtimoniũ ꝑhiberet de hoĩe. Jpſe eniꝫ ſciebat quid eſſet in homĩe

p Rope erat paſcha iudeorꝫ ⁊c̃. Jo. ij. Jn pñti euãgelio tãgunť tria pũcta: que ſunt Expulſio Jnterrogatio ⁊ Conuerſio

Quantũ ad primũ ſciendũ eſt ꝙ multa ad h̄ euãgeliũ ꝑtinẽtia habẽť ſup̃ dñica. j. q̃drageſime: ⁊ feria. iij. ſeq̃nti. Jn p̃mo igr̃ pũcto tãgiť quõ chr̃s eiecit de tẽplo vẽdẽtes ⁊ emẽtes. Pro q̃ ſciẽdũ ẽ: ꝙ iſta eiectõ de q̃ euãgeliũ loq̇ť facta fuit inter ꝯuerſionẽ aq̃ in vinũ ⁊ paſca: qꝛ. ſ. fuit poſt p̃dictũ miraclm̃ ⁊ añ paſca. Jn euãgelio aũt Joã. fit mẽtio i trib⁹ locis de paſca. ſ. h̄ ⁊. vj. ca. vbi recitať miraclm̃ de panib⁹. ⁊ c. xiij. vbi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN